

Anna-Britta Landin, Stockholm 6

Mamma har befordrats till Härligheten! Herren tog hem henne på pingstaftons morgon, efter bara några dagars sjukdom.

Begravningsgudstjänsten hölls på 6:e kåren i Stockholm, fredagen den 26 juni, i närvaro av släkt och vänner. Officiant var major Charlotte Dahlström.

Mamma föddes den 20 januari 1920 i Kvistofta utanför Helsingborg, där hon också tillbringade sina barnaår. Familjen flyttade senare in till stan. Mamma blev då aktiv inom Svenska Kyrkans ungdomsgrupper. Så småningom kände hon hur Herren ledde henne till Frälsningsarmén, det var kåren på Råå som kom att bli hennes andliga hem. Det var väckelsetider och hon invigdes till soldat våren 1941 av Åke Forsberg.

Som det ofta går får man snart ögonen på annat, även om hon inte släppte det hon hade. Eller rättare sagt, någon annan fick samtidigt ögonen på henne, och så gick det som det gick. Någon, det var Ingemar, en pojke från Karlskoga. De fattade tycke för varandra och 1944 flyttade hon till Karlskoga. 1945 gifte de sig och tre år senare såg jag dagens ljus.

1952 flyttade vi till Stockholmstrakten. Mamma och pappa hade fått jobb inom Frälsningsarmén och vi fick några år, dels på Sundsgården, dels på Värtan. Det var då som mamma blev aktiv soldat på 6:e kåren, något som hon förblev in i det sista, så även pappa. Mamma var yrkesaktiv hela livet som "icke-pensionär" och halvtidsarbetande. Hon var den som höll ordning på hemmet, och även på pappa och mig.

Mamma hade ordning på sig själv och andra och var klar i skallen in i det sista. Hon var mån om och hade omtanke om alla. Särskilt glad blev hon när jag presenterade Birgit, min blivande fru, för henne och när vi sedan gifte oss. De sista åren som pappa levde och var dålig, skötte hon om honom också, även om vi närmaste tyckte att hon hade det jobbigt.

Jag ser med glädje tillbaka på ett drygt 60-årigt liv tillsammans med min mamma, hon betydde väldigt mycket för oss; pappa, min kusin Agneta, Birgit och mig. Det är minnen som vi alltid kommer att bära med oss.

Nu är mamma hemma hos Herren. Hon längtade dit. De sista fyra åren efter att pappa gått bort blev jobbiga för henne. 60 års äktenskap sätter sina spår... Vi lyser frid över hennes minne, varmt bevarat i våra hjärtan, något som också hennes kamrater på 6:an instämmer i.

Ulf Landin